

Krokodílie slzy

A teraz budem roniť krokodílie slzy. Zamknem sa a začnem,
pretože musím.

Musím predsa! Veď videla si, čo sa stalo!

Premárnený čas, tak som sa tešila.

Aj svadobné šaty som si šiť začala...

Čo viac...! Aj som ich ušila!

A predstavovala som si ľudí.

Ako sa pozerajú, aké tváre strúhajú,
ako sa pozriem na teba, ako ma to teší.

A naše deti? A náš dom?

Čo z toho som prehnala?

Vedela som, tušila, nepriznávala, mútila.

Ani ti nenapadlo, a či áno, prinútiť ma bežať,
utekať ti v ústrety.

Nohy by som si zlámala...

Nie; uhol si pohľadom i krokom.

A ja tiež som musela.

Keby som tak vedela, koľko krát si sa obzrel;

keby si tak vedel,

koľko krát som sa obzrela.

Tak čo? Budem roniť tie krokodílie slzy?

Chcem, veď to sa tak robí.

Veď to je pôžitok, možno ten najväčší.

Sľubujem, že už nikdy sa nedám.

Nebudem ti veriť. Nie.

Vlastne... nikdy som ti neverila!

A predsa; vždy som ti uverila.

A mačka na dvore nášho domu.

Nikdy som nevedela, či by si nechcel radšej psa.

Mačky sú pre ženy; a ty si chlap, predsa.

Snáď sú to mesiace, čo zapadajú prachom.

Koľko krát bolo to tak, že som ten prach utrela.

Dokonca aj ty. A na chvíľu som opäť cítila,
že máš ma rád. Vždy si to tak hovoril: Mám ťa rád.

A ja som sa tešila, keď som ťa videla.

Cestu som merala stokrát tadiaľ,
kde som mala šancu, aby som ťa stretla.

Ale teraz je koniec! Ako vo filme.

Od žiaľu sa opiješ; a ja tiež.

Lebo si sebecký, lebo ma nepočúvaš.

Lebo mi nič nepovieš, azda sa hanbíš;

snáď sa bojíš; možno máš ma tiež rád

ako ja teba; možno tiež máš večery,

kedy chceš byť so mnou, v našom dome,

s našimi deťmi, s našou mačkou a psom,
a trávnikom na dvore.

A chcem mať veľký strom v záhrade!

Orech, ten je krásny.

Na jeseň, keď lístie padá,

Sediť pod ním. S tebou.

Musím ti zavolať!

Musím ti to povedať, všetko!

Veď nie je neskoro, určite nespíš.

Ale... Ako hrozne som sa cítila, keď si ju pobožkal.

Povedala som si, že ťa nemám rada...

Nič to, veď to je za nami.

A ty určite ešte nespíš,

Možno aj čakáš, že to urobím.

Ja sprostá! Možno na to naozaj čakáš!

A ja tu sedím, len tak; a roním krokodílie slzy...

...Plačú vôbec krokodíly?